

Гърцитѣ се стреснаха. Какво е това? Да се хвърлят хлѣбове вмѣсто камъни. Трѣбва да е нѣкаква шега.

Но хлѣбоветѣ продължаваха да хвърчатъ отъ високитѣ стени презъ цѣлия день. И на другата сутринъ сѣщо. Чудѣха се гърцитѣ. Толкова много хлѣбъ. И какъвъ мекъ, топълъ, бѣлъ!... А тѣ отдавна гризятъ вече корави зальци!... Защо да се биятъ повече? Българитѣ иматъ много храна и още толкова месеци пакъ нѣма да се предадатъ.

Гърцитѣ започнаха бързо да прибиратъ оржията си, дрехитѣ, товарѣха всичко на корабитѣ си. До вечерята по равното поле не остана нито единъ войникъ и гръцки корабъ не се виждаше по хоризонта на Черно море.

Върна се ханъ Исперихъ. Той надари богато умнитѣ и храбри защитници на крепостта Балчикъ.

Вѣра Бояджиева Фолъ

РАДОСТЪ

Нощъ преваля надъ Балкана,
надъ задрѣмали гори
и въ селцето рано стана
старецъ въ тъмнитѣ зори.

Той магаренце подкара
въ ранна утринъ на пазаръ —
сухи клони да откара
съ този вѣренъ си другаръ.

За награда тамъ на внуче
книжки купи да чете,
че тъй хубаво се учи
бедното, добро дете!

И назадъ се пакъ завърна
въ тихия си роденъ кѣтъ,
малко внуче като зърна,
книжка даде му отъ пѣтъ.

Бързо взе я то въ ржички
и въ засмѣно му лице,
въ черни, хубави очички
свѣтна радостъ отъ сърдце.

Любомиръ Негенцовъ

